

Juryrapport Arti-Shockprijs 2018

Sinds 1990 bestaat de Arti-Shockprijs. Het doel was en is om een kunstenaar of een kunstwerk te bekronen. De winnaar/winnares ontvangt een bescheiden geldbedrag. De Gemeente Rijswijk en Arti-Shock dragen ieder de helft van de kosten.

De eisen om mee te mogen dingen waren dit keer vrij stringent, zowel qua aantal werken als qua formaat. Dit mede vanwege de beperkte ruimte. Of dat kunstenaars weerhouden heeft om mee te doen, is niet bekend. Omdat de jury volledig onafhankelijk was, konden ook bestuursleden werk in zenden.

De conservator van het Museum Rijswijk, Arjan Kwakernaak, heeft samen met Geer Huybers de tentoonstelling ingericht.

De jury bestond dit jaar uit:

Teo (sic) Krijgsman, fotograaf en oud-docent fotografie, uit Almere-Haven.

Charles Helmuth, schilder, beeldhouwer en oud-hoogleraar (Professor in Art) aan de Kentucky University, nu woonachtig in New York.

Arnoud van Aalst, interim-directeur bij het Museum Rijswijk. Hij verving Marloes Bosboom, de wethouder van Cultuur, die vanwege verdrietige familieomstandigheden plotseling moest afhaken.

Dat betekende wel dat de jury helaas bestond uit alleen maar 'witte mannen'.

De juryleden hebben de werken 'anoniem' beoordeeld. Dat wil zeggen dat er geen nadere informatie over namen, werkwijze, materiaal et cetera voor hen beschikbaar was. De werken waren slechts voorzien van een nummer.

De jury was vrij om haar eigen werkwijze te kiezen. De jury koos ervoor om elk werk met z'n drieën te bespreken. De criteria die zij hanteerden, waren totaal verschillend, maar twee sprongen er duidelijk uit. De eerst was de vraag: 'Doet dit werk mij wat? En zo ja waarom dan? Raakt het mij, verrast het mij? Of zoals een jurylid zei: Kan ik dit werk lezen?

Dit veroorzaakte met mensen van een zo verschillende achtergrond boeiende gesprekken.

Het tweede criterium, dat veel minder discussie opriep, was de vakbekwaamheid, de technische vaardigheid, die uit een kunstwerk sprak. De jury hechtte daar sterk aan.

Door de gekozen werkwijze was na twee uur duidelijk wie er voor de nominaties en de Arti-Shockprijs in aanmerking zouden moeten komen.

De eerste nominatie gaat naar een kunstenaar die ook al eerder in het zonnetje is gezet. Het gaat om een olieverf, niet erg groot, maar met een 'lot of happening', zoals de professor zei. Ook het beeld van dezelfde kunstenaar maakte door zijn zeggingskracht trouwens indruk. De nominatie gaat naar **'Breaking an entry'** van **Arnold Sas**.

De tweede nominatie gaat naar een werk dat gemaakt is met een eeuwenoude, eigenlijk niet vaak meer gebruikte techniek. Het werk is opgebouwd uit verschillende fragmenten en op bekwame wijze in elkaar gezet. De dubbele lagen die er in verwerkt zijn, namelijk enerzijds menselijke afbeeldingen die naar voorchristelijke tijden (Egypte?) lijken te verwijzen en anderzijds ook nog een verwijzing naar het gebruikte materiaal, namelijk bomen, vond de jury bijzonder. De nominatie gaat naar de houtsneden **'Adam en Eva'** van **Ellen Baptist**.

Alle drie de juryleden waren verrast door het werk dat de Arti-Shockprijs krijgt. Het is weliswaar erg eenvoudig van uitvoering, maar toch verrast het omdat het een actueel thema op een onverwachte wijze aansnijdt. Het verbindt een simpel, overzichtelijk verleden met het moderne heden. Het brengt de toeschouwer in verwarring door de combinatie van 'naïef' en 'dreigend'. De jury vindt dan ook dat de Arti-Shockprijs 2018 moet gaan naar **'Wolken boven de Stad'** van **Ilona Senghore**.